

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 27 kwietnia 2023 r.

Poz. 2728

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 286/22 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 29 listopada 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA
Sędziowie Sędzia WSA
Asesor WSA

Anetta Makowska-Hrycyk (sprawozdawca)
Barbara Ciołek
Anna Kuczyńska-Szczytkowska

Protokolant

referent Karolina Młynarczyk

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 29 listopada 2022 r.

sprawy ze skargi B.D.

na uchwałę Rady Miejskiej w Świdnicy

z dnia 17 grudnia 2021 r. nr XXXV/381/21

w przedmiocie zmiany uchwały w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie przez

operatora i przewoźnika z dworca autobusowego, którego właścicielem jest Gmina Miasto Świdnica

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 17 grudnia 2021 r. Rada Miejska w Świdnicy na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 16 ust. 1, ust. 4 i ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym podjęła uchwałę nr XXXV/381/21 (dalej: uchwała) zmieniającą uchwałę nr X/93/15 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 sierpnia 2015 r. w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z dworca autobusowego, którego właścicielem jest Gmina Miasto Świdnica. Zgodnie z § 1 uchwały zmiana polegała na tym, że § 1 uchwały nr X/93/15 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 sierpnia 2015 r. otrzymał brzmienie: „§ 1. Ustala się stawkę opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z dworca autobusowego, którego właścicielem jest Gmina Miasto Świdnica w wysokości 0,50 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu.”.

Pismem z 11 lutego 2022 r. skarżący B.D. (dalej: strona skarżąca, skarżący), działając przez zawodowego pełnomocnika, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wniósł skargę na przedmiotową uchwałę. Zarzucił naruszenie prawa polegające na podjęciu uchwały dokonany bez przeprowadzenia analizy możliwości i celowości rozróżnienia wysokości opłaty ze względu na jakiegokolwiek cechy różnicujące przewoźników, w tym ze względu na wielkość środków transportu, jakimi się posługują, co świadczy o braku uwzględnienia przy podejmowaniu uchwały niedyskryminujących zasad, o których mowa w art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

W odpowiedzi Gmina Miasto Świdnica (dalej: organ) wniosła o oddalenie skargi i o zasądzenie kosztów postępowania od skarżącego na rzecz organu.

Sąd z urzędu dysponuje wiedzą, że prawomocnym wyrokiem z dnia 19 lutego 2016 r., sygn. akt III SA/Wr 1150/15, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu stwierdził nieważność uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 sierpnia 2015 r. nr X/93/15 w przedmiocie ustalenia stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z dworca autobusowego, którego właścicielem jest Gmina Miasto Świdnica.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Skarga podlegała uwzględnieniu.

Przedmiotem kontroli sprawowanej przez sądy administracyjne są między innymi akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej (art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 329 - dalej: p.p.s.a.). Kryterium kontroli stanowi zgodność z prawem aktu przy uwzględnieniu stanu prawnego obowiązującego w dacie jego wydania. Stosownie natomiast do treści art. 147 § 1 p.p.s.a. sąd administracyjny uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6 p.p.s.a., stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

W sprawie skargą objęta została uchwała Rady Miejskiej w Świdnicy zmieniająca uchwałę nr X/93/15 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 sierpnia 2015 r. Zmiana uchwały nr X/93/15 z 28 sierpnia 2015 r. polegała na tym, że jej § 1 otrzymał następujące brzmienie: „§ 1. Ustala się stawkę opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z dworca autobusowego, którego właścicielem jest Gmina Miasto Świdnica w wysokości 0,50 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu.”.

Przesłanką uwzględnienia skargi w sprawie jest okoliczność stwierdzenia nieważności uchwały zmienianej zaskarżoną uchwałą, a więc uchwały nr X/93/15 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 sierpnia 2015 r., prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2016 r., sygn. akt III SA/Wr 1150/15. W orzecznictwie podkreśla się natomiast, że stwierdzenie przez sąd administracyjny nieważności uchwały wywołuje skutki od chwili jej podjęcia (ex tunc), co oznacza, że uchwałę, której nieważność w całości stwierdził sąd administracyjny należy traktować tak, jakby nigdy nie została podjęta (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15 września

2020 r., sygn. akt II SA/Ke 668/20, CBOSA). W konsekwencji należało przyjąć, że uchwała nr X/93/15 z dnia 28 sierpnia 2015 r. pod względem prawnym nie obowiązywała i nie weszła w życie.

Wziąwszy pod uwagę powyższe, uznać należało, że nie mogły odnieść skutku prawnego zmiany wskazanej wyżej uchwały pierwotnej. Zmiany aktu prawnego, który został prawomocnie uznany za nieważny, uznać należy za bezprzedmiotowe, gdyż w obrocie prawnym nie istnieje przedmiot tej zmiany. Uchwała zmieniająca uchwałę, odnośnie do której stwierdzono nieważność, nie wywołuje natomiast osobno i samodzielnie skutków prawnych. W konsekwencji jest ona dotknięta, podobnie jak uchwała zmieniana, istotną wadą powodującą konieczność stwierdzenia jej nieważności.

Przy tym na marginesie należy również wskazać, że zaskarżona uchwała, podjęta na podstawie delegacji ustawowej podobnie jak uchwała zmieniana, stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie natomiast z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079, 1561 - dalej: u.s.g.) na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Treść art. 94 ust. 1 u.s.g. zezwala z kolei na stwierdzenie przez sąd administracyjny nieważności uchwały będącej aktem prawa miejscowego również po upływie jednego roku od dnia jej podjęcia.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. orzekł jak w sentencji wyroku.